

Arrest

nr. 113 764 van 14 november 2013
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat R. KHAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Qarianwala in Gujrat. In 2005 zou u stiekem een relatie zijn begonnen met Zubeen Akram, een in Frankrijk verblijvende Pakistaanse vrouw. Omdat zij van een rijke familie afkomstig is en u niet, zouden jullie de verhouding geheim hebben moeten houden. Eind 2008 zou u naar België zijn gereisd om dichterbij haar te zijn. Jullie zouden telefonisch contact met elkaar hebben blijven onderhouden. Op 13.12.2009 werd u aangehouden wegens illegaal verblijf in België.

Op 14.12.2009 diende u een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in. Deze werd u echter geweigerd.

In 2010 zou het meisje waarvoor u naar Europa kwam, tijdens een verblijf in Pakistan gehuwd zijn met Mohammad Jabar. Na een tijdje zou ze haar man echter gezegd hebben dat ze in werkelijkheid verliefd was op u, waarop hij haar enkele dagen zou opgesloten en geslagen hebben. Hierop zou het tot een scheiding zijn gekomen, die werd uitgesproken op 24.11.2011. Als gevolg hiervan zou haar ex-man op wraak broeden en u met dood bedreigen indien u zou terugkeren naar Pakistan. Ook enkele van uw ooms zouden u met de dood bedreigd hebben.

Op 07.05.2011 en op 22.10.2011 werd u nogmaals aangehouden in België.

Op 14.02.2012 werd u een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. U diende een tweede regularisatieaanvraag in op 17.02.2012.

Op 05.11.2012 werd u een tweede bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Op 14.11.2012 bent u in het huwelijk getreden met Zubeen Akram. Zij zou echter in Frankrijk zijn blijven wonen terwijl u in Brussel bleef.

Op 06.07.2013 werd u gearresteerd wegens illegaal verblijf en overgebracht naar een gesloten centrum.

Op 14.09.2013 mislukte een poging om u te repatriëren naar Pakistan.

U verklaarde zich uiteindelijk vluchteling op 30.09.2013. U stelt de ex-man van uw vrouw en enkele familieleden te vrezen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende kopies van documenten voor: huwelijksakte en registratie van huwelijk op ambassade, aankomstverklaring en verblijfstitel van vrouw, verklaring van vrouw, geboorteakte van vrouw, documenten betreffende het eerste huwelijk en scheiding van uw vrouw, foto's van uw huwelijk, uw vrouw en haar familie.

B. Motivering

Dient echter te worden vastgesteld dat u de status van vluchteling of deze van subsidiaire bescherming u niet kan toegekend worden. Dat u werkelijk vervolging dient te vrezen ten gevolge uw huwelijk met Zubeen Akram maakt u allerm minst aannemelijk.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u al vele jaren lang in België verblijft en op verschillende momenten in aanraking kwam met de Belgische autoriteiten (politiecontroles, indiening van regularisatieaanvragen,...), maar dat u het schijnbaar nooit nodig vond om asiel aan te vragen. Ook na uw arrestatie begin juli 2013 wachtte u nog meer dan twee maanden en een mislukte repatriëring alvorens zich vluchteling te verklaren. Dat u zo lang wacht om bescherming aan te vragen, roept ernstige vraagtekens op bij de ernst van uw asielmotieven. Nochtans haalt u aan dat u al sinds de scheiding in november 2011 vervolging vreest van de ex-man van uw vrouw in geval van terugkeer naar Pakistan.

Verder is het zeer opmerkelijk dat u stelt dat u al enkele jaren weet dat u gedood zal worden door de ex-man van uw echtgenote, maar dat u tijdens het gesprek met de Dienst Vreemdelingenzaken op 03.10.2013 zelfs niet wist wat zijn naam was. U wist enkel dat hij van Qarianwala was en 'veel invloed' had. Dit is bijzonder merkwaardig. U stelt immers dat u speciaal voor deze dame van Pakistan naar Europa kwam en dat zij op een gegeven moment met iemand anders huwde. Na haar scheiding zou u bedreigd zijn door deze man en bijgevolg vrezen om terug te keren naar Pakistan. Gezien het belang van de ex-man in het leven van u en van uw huidige echtgenote is het dan ook zeer weinig aannemelijk dat u zijn naam niet zou kennen. Geconfronteerd met deze bedenking haalt u slechts aan dat u haar de naam van haar vroegere man 'nooit gevraagd' heeft (CGVS p.4). Dit is uiteraard zeer weinig geloofwaardig. In dit verband is het overigens zeer opvallend dat u ook tijdens het gehoor met het Commissariaat-generaal zo goed als geen informatie over deze man heeft. U herhaaldelijk gevraagd of u wat kan vertellen over deze man (zoals zijn beroep,...) zegt u dat u over al deze dingen 'geen idee' heeft en enkel gehoord heeft dat hij drinkt en drugs gebruikt (CGVS p.8). Ook dit is niet van aard om veel geloof te doen hechten aan uw beweringen aangaande uw vrees voor deze persoon.

Naast de ex-man van uw vrouw zegt u ook twee ooms te vrezen. Wanneer u door het Commissariaat-generaal gevraagd wordt naar de namen van deze personen stelt u dat de ene Naim heet maar de naam van de ander oom weet u slechts na zeer lang nadenken te vermelden (CGVS p.5). Het zou nochtans kunnen verwacht worden dat u zich de naam van de oom waarvan u stelt dat deze u zal doden in geval van terugkeer beter zou herinneren.

Uit bovenstaande opmerkingen dient te worden besloten dat u uw vrees voor vervolging ten aanzien van de ex-man van uw vrouw en ten aanzien van uw familieleden allerm minst aannemelijk maakt. De status van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming kan u worden toegekend.

Ook volgende vaststelling roept ernstige vraagtekens op. De vrouw waarvoor u zegt dat u in 2008 naar België kwam en waarmee u heden zou gehuwd, zou tot op de dag van vandaag in Frankrijk wonen. Gevraagd waar ze precies woont in Frankrijk stelt u dat dit nabij (het Duitse) Saarbrücken is en weet u dat het een stad is die begint met 'Sarre...'. U bent er nog nooit geweest, zo zegt u en blijft nadenken over de naam van deze stad. Wanneer het CGVS stelt dat uw vrouw in Sarreguemines

woont, zoals blijkt uit de door u voorgelegde stukken, beaamt u dit (CGVS 6). Dat u niet weet dat de verblijfplaats van uw vrouw al een tiental jaar Sarreguemines is, is hoogst opmerkelijk en roept de nodige vraagtekens op.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u in het schrijven dat u via uw advocaat op 27.03.2013 richtte aan de burgemeester van Charleroi stelde dat u al sinds 2006 onafgebroken in België verblijft (zie brief in het administratief dossier). Dit klemt met uw bewering dat u eind 2008 wegens uw liefde voor Zubeen Akram naar België bent gekomen.

Tot slot blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber-Pakhtunkhwa. Hoewel de situatie in de in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh, Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager. De situatie in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan is immers relatief stabiel te noemen. Het geweld dat in de provincies Baluchistan, Punjab en Sindh voorkomt neemt weliswaar de vorm aan van zelfmoordaanslagen, targeted killings, en sektarisch geweld, doch dit kadert niet binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Pakistaanse autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. De gewelddadige confrontaties en incidenten die er plaatsvinden overstijgen niet het niveau van interne ongeregeldeheden in de zin van artikel 1, tweede lid van het Tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949. Daar er in uw regio thans geen sprake is van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin, bestaat er actueel voor burgers afkomstig uit deze provincie geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3, van de vreemdelingenwet, van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante

bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad kan geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas gelet op verzoekers fundamentele onwetendheid omtrent de personen die hij vreest. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij, niettegenstaande hij aangeeft de ex-man van zijn echtgenote te vrezen, tijdens het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken diens naam zelfs niet kende (stuk 6, vragenlijst). Verzoekers onwetendheid desbetreffend is niet aannemelijk aangezien hij verklaarde dat hij speciaal voor deze dame van Pakistan naar Europa kwam en dat zij op een gegeven moment met iemand anders huwde (stuk 6, vragenlijst; stuk 4, gehoorverslag, p 4). Nadat de ex-man van verzoekers huidige vrouw zou vernomen hebben over het huwelijk van verzoeker met zijn ex-vrouw zou verzoeker bedreigd zijn door deze man en bijgevolg vrezen om terug te keren naar Pakistan (stuk 4, gehoorverslag, p 4). Gezien het belang van de ex-man in het leven van verzoeker en van zijn huidige echtgenote is het dan ook niet aannemelijk dat verzoeker diens naam niet zou kennen. Ook tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan verzoeker zo goed als geen informatie over deze man geven. Herhaaldelijk gevraagd of verzoeker wat kan vertellen over deze man (zoals bijvoorbeeld zijn beroep) komt verzoeker niet verder dan de verklaring dat hij over al deze dingen 'geen idee' heeft en enkel gehoord heeft dat hij drinkt en drugs gebruikt (stuk 4, gehoorverslag, p.8). Verzoekers fundamentele onwetendheid omtrent de persoon die de kern van zijn asielrelaas en problemen uitmaakt doet volledig afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Waar verzoeker aangeeft dat hij de naam van de ex-man wel kent, verschoont zijn onwetendheid op de Dienst Vreemdelingenzaken niet. Ook het feit dat hij diens status kent, doet geen afbreuk aan verzoekers flagrant gebrek aan kennis omtrent de persoon die hij vreest en met wiens ex-vrouw hij ondertussen is gehuwd. Verzoekers argumentatie omtrent het belang van zijn invloed, kan zijn onwetendheid omtrent een fundamenteel aspect van een persoon zoals iemands identiteit evenmin verschonen te meer verzoeker inmiddels met de ex-vrouw van deze persoon is gehuwd. Verzoeker stelt op het Commissariaat-generaal overigens ook twee ooms te vrezen. Wanneer verzoeker naar de namen van deze personen wordt gevraagd, stelt hij dat de ene N. heet maar de naam van de andere oom kan hij niet onmiddellijk opnoemen en weet hij slechts na zeer lang nadenken te vermelden (stuk 4, gehoorverslag, p. 5). Het zou nochtans kunnen verwacht worden dat verzoeker zich de naam van de personen waarvan hij aangeeft dat zij hem zullen doden in geval van terugkeer beter zou herinneren.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er in zijn regio van herkomst (Gujrat in Pakistan) een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict aanwezig is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart desbetreffend evenmin elementen in het administratief dossier.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF